

ἐμβατεύσωμεν, ἔστω καὶ ἐπὶ μικρὸν, εἰς τὴν μεταλαοπέπειαν τῶν ἔργων αὐτοῦ;

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκαφὰς ἐν Πομπηία ἀνευρέθη καπηλεῖον, εἰς τοὺς τοίχους τοῦ οὐοῖου ὑπάρχουσι περιέργοι ζωγραφίαι παριστάσαι σκηνὰς τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Αἱ ζωγραφίαι αὗται, τέχνης λεπτοτάτης, εἶναι ἀξιόσημικοί, διότι ἐξ αὐτῶν μανθάνομεν διαφορὰς μέχρι τοῦδε ἀγνώστους λεπτομερείας περὶ τε τὸν ἱματισμὸν καὶ τὸν τῶν ἀρχαίων ἐν γένῃ βίον. Εἰς ἐκάστην ζωγραφίαν ὑπάρχει καὶ ἐπιγραφή. Μία τῶν ζωγραφιῶν τούτων παριστᾷ ἐρωτικὴν σκηνήν· ἡ δευτέρα δύο καθήμενους πρότραπέζης καὶ γυναῖκα, ἣτις προσφέρει αὐτοῖς ἐντὸς ῥητοῦ οἶνον. Ἡ τρίτη παριστᾷ δύο ἀνδρας, τὸν μὲν νεώτερον, τὸν δὲ πρεσβύτερον καθήμενους ἐπὶ ἔδρας καὶ ἔχοντας ἐπὶ τῶν γονάτων περιέχουσαν σανίδα κύβους διαφόρων χρωμάτων. Ὁ νεώτερος τὴν ἡλικίαν ἐγείρων τὸ κυτίδιον, τὸ περιέχον τοὺς κύβους διὰ τῆς δεξιᾶς λέγει, κατὰ τὴν κάτωθεν ἐπιγραφήν EXSI τούτέστι, ἐβγήκα, ἐκέρδησα. Ὁ πρεσβύτερος δεικνύων τοὺς ἐπὶ τῆς σανίδος κύβους ἀμφισβητεῖ τὸ γεγονός καὶ λέγει NON TRIADUAS EST (δὲν ἔκαμες τρία ἀλλὰ δύο.

Ἡ προσεχὴς ζωγραφία εἶναι συνέχεια ταύτης· φαίνεται ὅτι συζητοῦντες οἱ παίζοντες ἡλθον εἰς λόγους· ὁ νέος ὑποστηρίζει ὅτι ἔκαμε τρία καὶ ἐκέρδησε (EGOFIV), ἐν ᾧ ὁ γέρον μὲ βάρβαρον ἔκφρασιν λέγει ὁμοίως ECOFIV. Ὁ κάπηλος, ὅστις ἐν τῇ ζωγραφίᾳ ταύτῃ ἴσταται ἐν τῇ γωνίᾳ παρὰ τὴν τράπεζάν του, ἀνατινάσσεται καὶ λέγει στρεφόμενος πρὸς τοὺς παίζοντας ITIS FORAS RIXSATIS (πηγαίνετε ἔξω νὰ πιασθῆτε).

— Φωτογραφίαι διὰ τοῦ τηλεγράφου.— Ἐν Παρισαίοις ἐγένετο περιέργος ἀνακάλυψις. Πρόκειται περὶ ἀποστολῆς εἰκόνων διὰ τοῦ τηλεγράφου! Τὸ πρῶτον πείραμα ἐπέτυχε. Ἐστάλη ἡ φωτογραφία τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας κ. JACO. Μετὰ τινα λεπτά ὁ τηλεγράφος μετεβίβασε τὴν εἰκόνα εἰς Λυών. Ὁ τηλεγραφεὴς ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴσῃ καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον τὴν εἰκόνα του ἀναδύουσιν ἐν σχήματι πενταφράγκου, συνεπεία, τῶν παλμῶν τοῦ ἡλεκτρικοῦ δείκτου. («Ἐθν. Ἀμυνα.»)

— Ἐν θουελλῶδει τινὶ νυκτὶ, ἀναφέρει ἐφημερίς τις τοῦ Λυών, ἐνέσκηψε κεραυνὸς ἐν τῇ

ὁδῷ τοῦ Γιρλάνδ, καὶ διατρέξας τὴν οἰκοδομήν ἐν ἣ κατώκει ὑποδηματοποιὸς τις, ἀνεποδογύρισεν ὅλα τὰ ἐπιπλα τῆς οἰκίας, ἀνέτρεψε τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, τὴν κοπίδα του, τὴν σφύραν του, καὶ τὰς ὑλάγρας του τοσοῦτον, ὥστε συνεχροῦντο μεταξύ των καὶ ἀπεχωρίζοντο αὐθις, καὶ ἔσυρον τοὺς ἡλούς καὶ τὰ μεταλλικὰ ὅλα τὰ πέριξ αὐτῶν. Ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος ἔμεινεν ἐκπληκτικὸς δι' ἀρκετὰς ὥρας, ἀπορῶν πῶς νὰ μεταχειρισθῇ τὰ τρελλαθέντα ταῦτα ἐργαλεῖα, πιστεύων, ὅτι ἔγεινε παίγιον ὀνείρου, ἢ μάγου τινὸς κακοποιοῦ.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

Ἡ λευκότης τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς δὲν εἶναι πάντοτε ἀποτέλεσμα τοῦ προβεβηκότος τῆς ἡλικίας. Ἡ λευκότης αὕτη παρατηρεῖται καὶ εἰς κεφαλὰς νέων δεκαοκτῶ καὶ εἰκοσιν ἐτῶν. καὶ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, κατὰ τὴν Ἀφρικὴν ἰδίως ἀπαντώμενοι. οἱ καλούμενοι Λευκίται ἢ Ἀλβίνοι, οἵτινες γενῶνται ἔχοντες τὰς τρίχας λευκάς. Ἡ λευκότης τῆς κόμης ἐπέρχεται πολὺν διὰ μιᾶς. Αἱ τρίχες τοῦ διασῆμου Θωμᾶ Πόρου καὶ τοῦ Ἰσπανοῦ Διέγου Ὁσαρίου ἐλευκάνθησαν ἐν μιᾷ νυκτὶ, ὅτε οὗτοι ἔμαθον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτῶν. Λέγουσι δὲ ὅτι συνέβη τὸ αὐτὸ καὶ εἰς εἰς ὥραιαν ἀλλ' ἀτυχῆ βασιλίσσαν τῆς Γαλλίας Μαρίαν Ἀντωνιέτον, ὅτε καὶ αὕτη εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον. Νέος τις ζωγράφος, τοῦ οὐοῖου ἡ κόμη ἦτο μέλαινα, κρυβεῖς ἐν ὑπογείῳ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς τρομοκρατίας τοῦ 1799, ἐξῆλθε μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἔχων τὴν κόμην λευκοτάτην. Δὲν εἶναι δὲ πολὺς καιρὸς ὅτε νέοι τινὲς, διατρέξαντες πάντας τοὺς κινδύνους φοβεροῦ ναυαγίου, ἔφθασαν εἰς τὴν ξηρὰν μὲ κατὰλευκα ἡλιθία.

Ἄλλὰ τὸ ἐκπληκτικώτερον εἶναι, ὅτι συμβαίνει πολλάκις κόμη λευκὴ νὰ γίνηται πάλιν μέλαινα, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τὰ τοῦ κόρακος ὡὰ, τὰ ὁποῖα συνιστᾷ ὁ σοφὸς πλὴν εὐπιστος Πλίσιος. Ἡ Σωσάνα Ἐδμόνδου, ἀγγλὶς τὸ γένος, εἶδε κατὰ τὸ ἐννενηκοστὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτος, τὴν τέως κατάλευκον κόμην αὐτῆς νὰ γείνη μέλαινα καὶ μείνη τοιαύτη μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς, συμβάντος μετὰ τριάκοντα ἔτη. Ὁ ἰατρὸς Σλάβης, εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἐτῶν, ἐδοκίμασε τὴν αὐτὴν εὐχαρίστησιν ὅτε εἶδε τὴν μεταμόρφωσιν ταύτην. Ἡ